Anul al 63-lea
6 PAGINI

200 LEI

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 23.268/938.

Nr. 141 Luni 27 Iunie 1946
6 PAGINI

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACTIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

INCĂ O PROBLEMĂ A AGRICULTURII ROMÂNEŞTI

Potrivit climatului şi caracteristicilor solului, ţara noastră cunoaşte în genere două epoci principale de însămânţare: toamna şi primăvara. E adevărat, că prin eforturi speciale şi prin îmbinarea unor culturi potrivite, se poate obţine şi la noi realizarea a două şi chiar a mai multor recolte, pe una şi aceeaşi suprafaţă de cultură în cursul unui singur an agricol; dar asemenea recorduri sunt cu putinţă numai în foarte limitate zone din ţara noastră, pe suprafeţe cu totul restrânse şi îmbrăţişând numai anumite soiuri de plante, implicând riscuri şi îngrijiri excepţionale, pentru care marea massă a agricultorilor noştri nu este încă pregătită. Inainte de a râvni atingerea unor asemenea performanţe, hărăzite numai unor prea puţine regiuni din cuprinsul lumii, pentru o lungă perioadă de ani sforţările noastre trebue să se concentreze în direcţia îmbunătăţirii situaţiei ce deţinem şi în deosebi în direcţia ridicării mediei producţiei la hectar la culturile existente, limitate fie şi numai la cele două campanii de însămânţare anuală, consacrate de-alungul anilor de tradiţiile şi de posibilităţile cultivatorilor noştri.

In cadrul acestor preocupări, se ridică totuşi o problemă interesantă, care merită să fie pusă în discuţie. Cine a urmărit modul cum sunt repartizate la noi în fiecare an suprafeţele de cultură între însămânţările de toamnă şi cele de primăvară, nu se poate să nu fi fost izbit de marea disproporţie dintre spaţiile de cultură rezervate uneia şi alteia din cele două epoci de însămânţare, disproporţie constant păstrată dela an la an. Intr'adevăr, în timp ce din cele circa 10 milioane de hectare teren arabil de care dispunem astăzi, nu destinăm în mediu însămânţărilor de toamnă decât circa 2.500.000 ha., adică abia un sfert din total; lăsând în schimb tot greul pe seama campaniei însămânţărilor de primăvară, care trebuie să acopere restul de 3 sferturi, adică între 7—7½ milioane ha din totalul suprafeţei cultivabile a ţării.

Este normal şi este avantajos să ne menţinem în această disproporţie? Şi dacă nu, atunci este cu putinţă la noi o schimbare în repartizarea suprafeţelor între cele două epoci de însămânţare?

Chestiunea a fost formulată recent într'un articol din noua revistă de specialitate „Agricultura", editată de Facultatea de agronomie din Cluj şi în care se pledează pentru oportunitatea unui raport mai echilibrat între întinderea culturilor de primăvară şi a celor de toamnă.

Este, mai întâi, elementar că o mai cumpănită repartizare a însămânţărilor între cele două epoci de lucru ale anu'ui înseamnă o mai raţională distribuţie a efortului agricol general al ţării, atât sub raportul muncii fizice, cât şi în ce priveşte folosirea inventariului viu şi mecanic, a mijloacelor de credit şi, mai târziu, a celor de recoltat, transportat, înmagazinat şi valorificat recoltele.

Numai cine a urmărit campaniile de însămânţare din primăvara ultimilor doi ani, grevate de diferenţele nerealizate în campaniile de toamnă respective, ştie de ce eforturi extraordinare a fost nevoe pentru realizarea quasi-integrală a prevederilor din planul de cultură şi cu câte greutăţi au avut de luptat agricultorii noştri şi organele răspunzătoare.

Semănăm, trebue să recunoaştem, prea puţin toamna şi încă aproape exclusiv grâu şi rămânem astfel împovăraţi cu prea mult lucru primăvarea, din care cauză suferă însăşi calitatea şi mai ales buna repartizare a muncilor. Plantele nu pot fi semănate la sorocul cel mai potrivit, ci cu foarte mari întârzieri, la care contribue şi împrejurarea că majoritatea agricultorilor încep prea târziu muncile de primăvară, aşteptând să se svânte bine pământul, ca să poată ara.

Pentru stabilirea echilibrului necesar, se impune deci sporirea suprafeţei destinate însămânţărilor de toamnă, dându-se o cât mai mare amploare culturilor de rapiţă, orz, secară şi borceag de toamnă care, din nefericire, ocupă azi o suprafaţă cu totul neinsemnată în agricultura noastră.

S'ar putea spori deasemeni suprafaţa rezervată plantelor perene:, lucerna, trifoiul, sparceta, etc., care ar remedia criza nutreţurilor cultivate, întrebuinţându-se în acest scop şi terenul islazurilor. In articolul din revista citată se recomandă apoi ca specialiştii noştri să caute soiuri din actualele plante de primăvară, care, prin ameliorare, adaptare sau alte procedee ştiinţifice, să se poată semăna toamna.

Acum, când planul de lucru pentru campania însămânţărilor de toamnă este în curs de pregătire, am socotit util să relevăm şi această latură a problemei, menită să corecteze repartizarea suprafeţelor între cele două epoci anuale de însămânţare şi să umple totdeodată un gol adânc simţit în producţia ţării.

H. I.

NOUA ORIENTARE A TINERETULUI

Diferitele probleme ale tineretului au făcut obiectul unei atenţii deosebite din partea guvernului. Tineretul a fost totdeauna un factor important şi chiar determinant în viaţa Statului; atenţia ce i se acordă este, aşa dar, firească, pentrucă, de felul cum va fi organizat şi călăuzit spiritualiceşte, depinde consolidarea tinerei noastre democraţii.

Dacă vârsta are avantajul entuziasmului şi al actului dezinteresat, nu-i mai puţin adevărat că lipsa spiritului critic care să exercite un control sever şi salutar, o poate orienta greşit şi folosi în scopuri opuse interesului obştesc. Trista experienţă a legionarismului din trecut, incidentele de astăzi, arată că entuziasmul firilor încă neformate, poate fi cu uşurinţă manevrat în dauna liniştei şi ordinei publice.

Legionarismul canalizase energiile unei vârste într'o direcţie opusă interesului nostru naţional şi urmele lui nu sunt astăzi cu totul dispărute. Deaceia toţi oamenii răspunzători de viitorul ţării şi al generaţiei actuale, părinţi şi educatori, trebuie să urmărească atent toate manifestaţiile tineretului.

Este cu deosebire îmbucurător faptul că, în timp ce naturile anarhice se lasă tot mai mult târite în cursa şoaptelor amăgitoare, partea sănătoasă a tineretului se organizează în spirit democratic. Astfel, tineri aparţinând diferitelor partide democrate au hotărît să se organizeze într'o Federaţie Naţională, o veche năzuinţă a tineretului român democrat. Toleranţa şi respectul reciproc al ideilor au adunat pe aceşti tineri, cu vederi deosebite, dar înţelegând că la bază trebue să fie lupta comună pentru apărarea democraţiei. Se dovedeşte, aşa dar, odată mai mult, că intoleranţa şi fanatismul nu sunt apanagiile exclusive ale tineretului, ci că ele se zuibăresc mai curând în firile anarhice şi egoiste, atât de anacronice astăzi.

Federaţia naţională a tineretului democrat va dovedi nu numai spiritul împăciuitor şi tolerant care a început să adune tineretul în jurul aceluiaş steag, dar şi conştiinţa că drepturile colectivităţii trebuie să treacă înaintea intereselor personale. Tineretul democrat dă dovadă de un înalt simţ patriotic, atunci când, unit, se pune în slujba intereselor obşteşti. Astfel, până la organizarea Federaţiei, s'au şi pus bazele primei brigăzi de reconstrucţie, formată din tineri aparţinând diferitelor partide democrate şi care s'au pus la dispoziţia autorităţilor pentru a da concursul lucrărilor de refacere a căilor ferate din regiunea Cluj.

Iată o activitate cu adevărat rodnică şi unanim folositoare şi care dovedeşte că entuziasmul poate fi canalizat într'o direcţie acoperită de autoritatea aprobării generale.

AL. DIMITRIU-PĂUŞEŞTI

PENTRU SALVAREA COPIILOR NEAMULUI

Indemnurile I. P. S. Patriarh Nicodim

In vederea chetei organizată de Crucea Roşie în zilele de 29 şi 30 Iunie 1946, I. P. S. Patriarhul Nicodim face următoarele îndemnuri:

Cu deosebită bucurie luăm cunoştinţă de acţiunea **Crucii Roşii a României**, pentru înlăturarea pericolului social şi naţional al mortalităţii infantile, din ţara noastră, în care scop organizează o chetă în toată ţara, pentru zilele de 29 şi 30 Iunie 1946.

Copiii sunt viitorul neamului, pentru ei Mântuitorul ne porunceşte „Lăsaţi copiii să vie la Mine", iar Biserica îi binecuvântează dela naştere.

Apărarea şi îngrijirea copiilor este una din cele mai de seamă probleme naţionale şi Biserica Creştină Ortodoxă, potrivit tradiţiei sale, a îmbrăţişat-o cu toată căldura, crescând în instituţiile sale, cum sunt Mânăstirile: Neamţu din Moldova, Bistriţa din Vâlcea, Ţigăneşti şi Cernica de lângă Bucureşti, şi altele, mulţi copii orfani, sau sprijinind alte instituţii ale Neamului, care se îngrijesc de cei mici şi slabi.

Acţiunea Crucii Roşii a României pentru „Salvarea Copiilor" şi colecta ce se organizează de ea în zilele de 29 şi 30 Iunie 1946, este binevenită şi merită să fie sprijinită cu toată căldura, nu numai de Biserica strămoşească, ci şi de toţi fiii Neamului Românesc.

Noi, dăm binecuvântarea noastră patriarhală, pentru această acţiune şi recomandăm cu toată dragostea, ca Prea Sfinţiţii Ierarhi şi Prea Cucernicii Preoţi ai Bisericii Ortodoxe din toată ţara, să sprijine cu vorba şi cu fapta această acţiune practică şi creştinească, îndemnând să se facă colecte în sfintele biserici în zilele rânduite.

Credincioşii Bisericii noastre, ca şi toţi fiii poporului, au încă un prilej să-şi arate credinţa şi patriotismul lor prin fapte puse în slujba trăiniciei Neamului, iar noi îi îndemnăm din toată inima să-şi dea cu generozitate obolul lor către Crucea Roşie pentru salvarea copiilor neamului.

„Binecuvintează, Doamne, pe dătătorii de bună voie".

† NICODIM,
Patriarhul României

Ziar elveţian dat în judecată de contesa Ciano

Zuerich, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Reuter" comunică:

Contesa Edda Ciano, fiind lui Mussolini, care este actualmente internată pe insula Lipari, a dat în judecată pe editorul săptămânalului elveţian „Die Nation".

Ea cere editorului să retracteze public că a fost sau este „o ruină morală, o aventurieră lipsită de orice principii, trăind cu copiii ei din bani furaţi, absolut indiferentă faţă de ştirea morţii soţului ei, şi una dintre cele mai de seamă criminale de războî".

In plus, ea cere despăgubiri pentru defăimarea caracterului.

Procesul lui Draga Mihailovici dela Belgrad

TELEGRAMA GENERALISIMULUI STALIN CĂTRE D. DR. PETRU GROZA

D. dr. Petru Groza, preşedintele consiliului de miniştri a primit următoarea telegramă de mulţumire din partea Generalisimului Stalin:

DOCTORULUI PETRU GROZA, PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI AL ROMÂNIEI, Bucureşti

Vă mulţumesc D-voastră personal şi Guvernului Român pentru condoleanţele exprimate cu ocazia grelei pierderi pricinuită poporului sovietic de moartea lui Mihail Ivanovici Kalinin.

I. STALIN

Reluarea relaţiilor diplomatice dintre Polonia şi Argentina

Buenos Aires, 22 (Rador). — Guvernul argentinean a anunţat Vineri reluarea relaţiilor diplomatice cu Polonia.

Note în acest sens au fost schimbate la Londra între ambasadorul Argentinei şi reprezentantul diplomatic polonez.

CONSULTĂRILE PENTRU FORMAREA GUVERNULUI FRANCEZ

Paris, 22 (Rador). — D. Georges Bidault a reluat consultările în vederea formării noului guvern francez.

In cursul dimineţii de Sâmbătă, d. Bidault a primit pe d. Robert Schumann, preşedintele comisiei finanţelor.

Paris, 22 (Rador). — O delegaţie a partidului socialist, printre care şi d-nii Depreux Lempereur şi Daniel Mayer, secretarul general al partidului, a fost primită Sâmbătă după amiază de către d. Bidault.

D. Mayer este mulţumit de rezultatul negocierilor.

✶

Paris, 22 (Rador). — D. Georges Bidault continuă consultările pentru constituirea guvernului francez.

D-sa a primit între alţii pe d-nii Maurice Thorez şi Jacques Duclos, reprezentanţii partidului comunist.

Fiind întrebat la ieşire dacă partidul comunist va participa la noul guvern, d. Duclos a răspuns evaziv: „Vom vedea".

Părăsind ministerul afacerilor străine la ora 16 pentru a se duce la conferinţa celor patru miniştri de externe, d. Bidault a declarat ziariştilor:

„Nici un fapt nou nu se va produce până diseară la ora 21. Aceleaşi dificultăţi se menţin, dar sper că voi izbuti repede".

ATITUDINEA COMUNIŞTILOR

Paris, 22 (Rador). — D. Georges Bidault, fruntaşul Mişcării Republicane Populare, plecând Sâmbătă seara, direct dela conferinţa „celor patru mari" miniştrii de afaceri străine, şi-a început cealaltă sarcină — formarea unui guvern de coaliţie pentru Franţa, prin seria de interviewuri avute cu diverşi conducători de partide.

Se crede că atitudinea adoptată de către partidul comunist este încă rezervată.

In ceeace priveşte problemele de politică internă, comuniştii doresc ca d. Bidault să accepte principiul acordării sporului de 25 la sută a salariilor cerut de către Confederaţia Generală a Muncii, ca şi obligaţia pe care să şi-o ia viitorul guvern de a adopta măsurile necesare prevenirii unei urcări a preţurilor.

Pe de altă parte, d. Bidault a arătat tuturor conducătorilor de partide, cu care s'a consultat, că un spor de 25 la sută la salarii va insemna inflaţia, costul vieţii crescând într'o lună cu 30 la sută.

D. Bidault doreşte să formeze noul minister pe baza a 4 puncte:

1. Urgenta votare a nouei constituţii;

2. Amânarea vreunei noui naţionalizări sau reforme, pentru a se concentra asupra problemelor urgente din domeniul financiar, economic, colonial şi extern;

3. Sporirea salariilor muncitorilor, prin acordarea de ajutoare de familie şi reduceri ale impozitelor, şi

4. O rapidă desfiinţare a controlului statului asupra pieţii alimentare.

✶

Paris, 22 (Rador). — Continuându-şi seria consultărilor, d. Georges Bidault a primit Sâmbătă seara pe fruntaşii comunişti, d. André Thorez şi Georges Duclos, care, după 20 de minute de convorbire cu şeful guvernului, au plecat dela Quai d'Orsay, d. Thorez, secretarul general al partidului comunist mărginindu-se să declare:

„Am remis preşedintelui Bidault o scrisoare prin care ne exprimăm sentimentul nostru faţă de starea actuală a negocierilor.

Conţinutul ei îl veţi cunoaşte imediat".

După plecarea celor doi comunişti, d-nii Edouard Depreux şi Andri Philip, socialişti, s'au prezentat la d. Bidault.

Mare incendiu în docurile dela Liverpool

Londra, 22 (Rador). — Un mare incendiu a izbucnit Sâmbătă dimineaţă în docurile dela Liverpool, într'un depozit în care se aflau 4.000 saci cu copra, în greutate de 150 tone.

Focul a fost stins, dar pagubele sunt foarte mari.

Marele Muftiu condamnat la moarte

Londra, 22 (Rador). — Corespondentul din Cairo al lui „Daily Herald" anunţă că armata sionistă pentru apărarea naţională cunoscută sub denumirea organizaţia „Hagana", care luptă contra autorităţilor britanice în Palestina, a „condamnat la moarte" pe Marele Muftiu al Ierusalimului, Amin el Husseini.

Tribunalul Poporului se desfiinţează pe ziua de 28 Iunie 1946

Infracţiunile de competenţa acestui tribunal vor fi judecate de Curţile de Apel din Bucureşti şi Cluj

„Monitorul Oficial" No. 142 din 22 Iunie publică următorul decret lege pentru reglementarea cercetării şi judecării infracţiunilor prevăzute de legea Nr. 312 din 24 Aprilie 1945:

Art. 1. — **Termenul prevăzut de art. 18, alineatul ultim din legea Nr. 312 din 24 Aprilie 1945, prelungit până la 1 Iunie 1946, se prelungeşte până la 28 Iunie 1946 inclusiv, cu efect retroactiv dela data de 1 Iunie 1946 şi cu menţinerea instanţei de judecată în compunerea legală dela acea dată.**

Măsurile luate cu privire la deţinerea în interesul cercetărilor, precum şi actele de urmărire şi de instrucţiune săvârşite până la publicarea prezentei legi sunt şi rămân valabile.

Art. 2. — **Infracţiunile care, la data de 28 Iunie 1946, se vor afla în curs de cercetare sau a căror judecare va fi pendinte înaintea Tribunalului Poporului, trec în competenţa secţiunilor cu competenţă criminală ale Curţii de Apel Bucureşti sau a Curţii de Apel Cluj, în cazul când infractorii intră în prevederile legii Nr. 526 din 11 Iulie 1945.**

Art. 3. — **Cercetările începute de acuzatorii publici înainte de 28 Iunie 1946, vor fi continuate de Parchetul Curţii de Apel respective.**

Sezisarea instanţei de judecată se va face de procurorul general al Curţii de Apel, la cererea Consiliului de Miniştri.

Art. 4. — **Judecarea cauzelor, în care a intervenit un act de acuzare aprobat de Consiliul de Miniştri înainte de 28 Iunie 1946, se va face de Curţile de Apel respective, fără o nouă sez'sare.**

Art. 5. — **Dosarele cauzelor care trec în competenţa Curţilor de Apel, în temeiul prezentei legi, se vor trimite din oficiu primului preşedinte al Curţii de Apel respective, care le va repartiza pentru continuarea cercetărilor sau pentru judecare.**

Art. 6. — **In cauzele trecute în competenţa Curţilor de Apel, în temeiul prezentei legi, se vor aplica dispoziţiunile privitoare la incriminarea faptelor şi la sancţionarea lor prevăzute de legea Nr. 312 din 24 Aprilie 1945.**

Cercetarea şi judecarea se vor urma potrivit dispoziţiunilor codului de procedură penală, cu excepţiunea art. 377—388 inclusiv, în locul cărora vor fi aplicabile dispoziţiunile art. 2 ale legii Nr. 61 din 8 Februarie 1946.

Mandatele de arestare vor fi emise de procurorul general al Cuţii de Apel respective, la cererea Consiliului de miniştri; ele nu sunt supuse confirmării.

Măsurile de asigurare privitoare la bunuri vor fi luate de Parchetul Curţii de Apel respective.

Instanţa sezisată cu judecarea cauzelor potrivit dispoziţiunilor prezentei legi, este competentă să judece chiar dacă infracţiunile ar fi de competenţa altei instanţe.

Art. 7. — **Dispoziţiunile art. 9 şi 16 ale legii Nr. 312 din 24 Aprilie 1945, vor fi aplicabile.**

Art. 8. — **Prin derogare dela dispoziţiunile de mai sus, Tribunalul Poporului rămâne competent să judece opoziţiunile declarate de cei pe care i-a judecat în lipsă, potrivit dispoziţiunilor art. 2 din legea Nr. 61 din 8 Februarie 1946, precum şi pentru rejudecarea cauzelor în care hotărîrile Tribunalului Poporului au fost casate cu trimitere.**

Art. 9. — **Urmărirea şi judecarea cauzelor trecute în competenţa secţiunilor cu competenţă criminală în temeiul prezentei legi, se va putea face până la 1 Septemvrie 1946.**

CINE SUNT „CASTELANII" DELA COŞNA

Haiducii în sumane negre au adresat ameninţări triviale membrilor guvernului

Publicul cititor al ziarelor româneşti a urmărit cu mult interes, relatările asupra organizaţiilor teroriste descoperite de organele noastre de siguranţă. Acest interes este, credem, pe deplin justificat, întrucât oricui poate să-i pară cel puţin ciudat, ca în plin regim democratic organizaţii ca aceia a „Sumanelor negre", de exemplu, să se nască şi să încerce a câştiga aderenţi, lansând lozinci şi îndemnuri cari, nu de mult, au dus ţara în greul impas, din care abia actul din 23 August 1944 şi străduinţele ulterioare au putut-o scoate.

Folosirea unor mijloace de propagandă cunoscute ca nefaste pentru aşezarea ţării în rândul naţiunilor aliate, a putut fi socotită încă eficientă doar de nişte inşi lipsiţi completamente de simţ politic, de simţ al răspunderii sau orbiţi de ură neputincioasă împotriva nouilor stări de lucruri dela noi din ţară. Numai această orbire sau o deficienţă intelectuală accentuată îi putea duce pe conducătorii grupărilor teroriste la credinţa că azi mai pot fi viabile idei şi mişcări ca acelea iniţiate de ei.

S'ar putea ca această din urmă ipoteză să fie cea mai valabilă, căci, trecând în revistă figurile complotiştilor, niciuna nu se evidenţiată prin calităţi deosebite şi toate la un loc fac parte din şirul de nemulţumiţi, ale căror tendinţi de ajungere la situaţii nemeritate, au fost spulberate de suflul purificator al democraţiei.

CASTELANII DELA COŞNA

Gavrilă Olteanu, complotistul cu activitatea cea mai întinsă, este fost comandant legionar. Este firesc ca el să aibă aversiune faţă de un regim ca acel de azi, care a stricat planurile nu numai ale lui, dar şi ale atâtora alţii comilitanţi întru fascism. De meserie era vânător. Se ocupa cu comerţul de arme şi cu exploatarea unor terenuri, unde organiza vânători pentru iubitorii acestui sport, din ţară şi din străinătate.

In toamna lui 1944 el ia comanda unor gărzi de aşa zişi voluntari cari, sub masca luptei împotriva hitleriştilor maghiari sau dedat la sângeroase acţiuni şovine în Ardealul de Nord, eliberat de unităţile sovietice şi române.

Dumitru Steanţă, colaboratorul lui, are 24 de ani. A absolvit câteva clase de liceu şi îi plăcea să se dea drept student. Este de fel din Mehedinţi, de unde a fugit după ce a săvârşit un furt care i-a adus o condamnare de 3 luni. In Bucureşti, el s'a înrolat în gărzile lui Olteanu, la ale cărui acţiuni în Ardeal a luat parte.

După desfiinţarea gărzilor, el şi-a ticluit, cu ajutorul unei funcţionare, în comuna Şintereag-Someş, acte false pe numele Oprea Dumitru, după care fuge împreună cu Gavrilă Olteanu în Bucovina.

El a redactat şi a tipărit o serie de manifeste la tipografia „Cultura" din Bistriţa, precum şi la tipografia din Vatra Dornei. Deasemeni el a redactat ameninţările de o trivialitate şi violenţă neobişnuită adresate membrilor guvernului. El este elementul de legătură al lui Olteanu şi principalul curier al organizaţiei. Era aproape în permanenţă în călătorie prin ţară, încercând să întindă reţeaua organizaţiei mai cu seamă printre elementele legionare, antonescieni, declasaţi şi nemulţumiţii regimului democrat.

Celălalt colaborator apropiat al lui Olteanu, Nicolae Palcacu zis Nicolae Moldoveanu este fost comandant legionar. Ceva mai în vârstă decât Şteanţă — are 30 de ani, are şi el o condamnare la activ, pronunţată de Curtea Marţială din Braşov, în 1941, pentru instigare la rebeliune. A activat după 23 August în gărzile de sub conducerea lui Olteanu, iar la desfiinţarea acestora s'a refugiat în castelul din munţii Rodnei. E şi el autor de manifeste clandestine cu conţinut legionar.

In slujba lui Olteanu el şi cu Şteanţă, au reuşit să creieze unele legături în Bucureşti, Arad, Iaşi, Cluj, Timişoara, Brad şi Vatra Dornei.

CE CONŢINEAU MANIFESTELE

In manifestele lor, îmbibate de o exaltare mistică, se găsesc aţâţări făţişe la adresa armatei roşii, la adresa guvernului, a capilor armatei, a forţelor democratice a populaţiei maghiare şi evreeşti.

In manifestul din 1 Ianuarie 1946 sunt date indicaţii incitatoare împotriva membrilor guvernului şi se arată adresa unde locuesc aceştia. Deasemeni, conţine cuvinte insultătoare la adresa armatei române, — spun ei — ar fi fost „desagregată" din cauză că au fost scoşi din rândurile ei criminalii de război antonescieni. In general manifestul este o apologie a deblocaţilor, epuraţilor şi a tuturor celor apăruţi în procesele dela tribunalul poporului.

Un alt manifest al haiducilor ia poziţie precisă împotriva condamnărilor de criminali de război antonescieni. Toate gogoriţele antisovietice sunt reluate într'o formă de o trivialitate cât se poate de josnică. Se încearcă deasemeni o glorificare a asasinatelor, schingiuirilor şi jafurilor comise de gărzile Iuliu Maniu, înfierând sentinţa dată de Curtea Marţială din Braşov.

APARATORII MOŞIERIMII

In aceleaş manifeste, după ce sunt declaraţi „străini de neam" toţi cei cari au luat poziţie împotriva regimului antonescian, complotiştii dela Dorna iau apărarea moziesimii.

In manifestul din 6 Iunie 1945, lansat în numele grupării „Haiducii lui Avram Iancu", ei susţin că: „marea proprietate trebuie menţinută, ea fiind izvorul de bogăţie pentru economia românească.

„In aceste vremuri apocaliptice, — spun ei mai departe — credem că nu există nici un mare proprietar din România care, de bună voe, să nu fi cedat o bucată din moşia lui pentru ţărănimea lipsită de pământ".

In continuare, ei fac apoi apologia clasei boereşti şi, în deosebi, a descendenţilor domnitorilor fanarioţi, foşti stăpânitori de mari latifundii şi de cete nesfârşite de clăcaşi.

„HAIDUCII" ŞI ARMATA

Tot în manifestul din 6 Iunie 1945, în căutare de aderenţi ei fac un apel către ofiţerimea deblocată, cerându-i să vină în „organizaţia Haiducii lui Avram Iancu" — care, continuă ei — „născută în aceste vremuri şi inspirată din duhul marilor căpitani, a dat semnalul luptei" deoarece — se adresează ei direct ofiţerilor în cauză, — „astăzi statul hibrid democrat s'a aruncat peste bord, epurându-vă.

Declarându-se „convinşi că, în actuala situaţie în care se găseşte poporul român — împreună cu toate statele din Europa centrală şi sub-vestică — până nu vom avea pace şi linişte" castelanii dela Coşna, băteau în struna aţâtor incitatori internaţionali la un nou război.

LUMEA JUDECA ALTFEL

La închisoare, unde se află acum toţi aceşti complotişti, ei sunt poate în măsură să afle că lumea judecă altfel şi că steaua speranţei într'o pace grabnică şi îndelungată s'a ivit strălucitoare. Faptul acesta, pentru ei, nu mai poate însemna, desigur, mare lucru, dar el poate fi viu grăitor şi bine sfătuitor pentru alţi amatori — dacă vor mai fi — de haiduce în sumane negre.

LENINGRAD

de VICTOR EFTIMIU

VEDERI DIN LENINGRAD: Neva şi fortăreaţa Petropavlosk.

Iată-ne, în trenul Moscova-Leningrad, cu largile, confortabilele, luxoasele compartimente de dormit, fără egal în occidentul european pe calea ferată trasă în linie dreaptă dintr'o poruncă împărătească, pe drumul celebru prin călătoriile eroilor din romanele de odinioară, începând cu preludiul din Ana Karenina lui Tolstoi.

Vom călători o noapte. E noapte. Mâine dimineaţă vom coborî în oraşul ţâşnit din gândul marelui Ţar Petru, realizat cu îndârjirea lui de uriaş.

Iată-ne ajunşi; pe un cer posomorît şi pe un ger de treizeci de grade care va coborî mâine la treizeci şi cinci, iar poimâine treizeci şi opt.

Leningradul te cucereşte din primele clipe; ia impresia că ai mai fost pe aici. E reintâlnirea cu arhitectura mediteraneană, după exilul fabulos în Moscova asiatică, legendară.

La Leningrad, toate sunt deschise, clare. Bulevardele tăiate larg şi drept. După cinci minute ai învăţat unde te afli şi nu te vei mai rătăci, cum am făcut eu deunăzi, la Moscova, unde mi-au trebuit trei ore ca să ajung dela hotel Savoy la hotel Savoy.

Săgeata de aur a palatului Amiralităţii şi catedrala Sf. Isaac, în faţa căreia se află modernul şi elegantul hotel Astoria, unde suntem găzduiţi, îţi arată drumul, ca nişte călăuze solemne, de veghe pe acest frumos oraş zidit la mare, pe continent, pe mulţime de insule şi pe care Neva îl taie majestuos, de trei ori mai largă ca Sena Parisului. De ce ne gândim la Paris, aici la Leningrad şi de ce ni s'a părut Moscova colosală şi lipsită de armonie ca Londra?

Armonie latină.... Nume franţuzeşti şi italieneşti, de arhitecţi şi de statuari, răsar la fiecare colţ al Leningradului, despre care Puşkin sau alt mare om al Rusiei, dacă nu însuşi ţarul Petru, a spus că este „o fereastră deschisă spre Occident".

Spre marea noastră bucurie, n'am găsit la Leningrad ruinile unui bombardament care a ţinut nouă sute de zile, la câţiva kilometri de front. Marile palate, marile privelişti din centru sunt intacte.

Ce s'a stricat a fost reparat în grabă. De pildă, opera mare, vechea, celebra operă a Petersburgului de odinioară, în plinul căreia a căzut o bombă grea, a fost reconstruită în patru luni de zile, în timpul asediului, subt neîncetatele bombardamente.

Primarul Leningradului, primindu-ne cu atâta cordialitate la reşedinţa municipală — acelaş preşedinte al Sovietului din fosta capitală pe care a apărat-o şi 'n zilele tragice ale asaltului— ne-a mărturisit că spectacolele de balet şi de dramă lirică erau atât de necesare populaţiei, înlocuiau într'atât pâinea care lipsea, încât, cu riscul de a vedea augusta clădire căzând a doua oară pradă flăcărilor, autorităţile, ajutate de cetăţeni, au refăcut-o într'un timp record, prilejuindu-ne şi

(Continuare în pag. 2-a)